

Isgaard

Kør mod den yderste sydlige spids af Tved-halvøen på Mols – så dukker Isgårds smukke hovedbygning op, når vi næsten er ude på spidsen. Hvis man blot følger den slagne, efterhånden noget snævre, landevej, havner vi midt på Isgårds gårdsplads, med den smukke hovedbygning på højre hånd og bindingsværks-avlsbygningerne til venstre.

Isgaards hovedbygning

Hovedbygningen er symmetrisk trefløjet med et tårnagtigt fremspring på den midterste, ”herskabelige” fløj. I sin nuværende skikkelse stammer bygningen fra 1890’erne, hvor den blev opført af de daværende ejere hofjægmester Just Henrik Krieger og baronesse Ellen Gyldenkrone. Ægteparret ejede Isgaard indtil 1911, hvor det blev overtaget af Tyge Alexander Bech, 1952 af Carl G. Mark, 1970 Alf Normann, 1994 Asger Møller Hansen.

Det menes, at Isgård, der i middelalderen hed Egsgaard efter nabobyen Eg, har tilhørt bisp Skjalm Vognsen, der fortsatte arbejdet med opførelsen af Århus domkirke, som hans forgænger Peder Vognsen havde påbegyndt. Ved reformationen i 1536 blev gården – lige som al anden kirkegods – konfiskeret af kongen, der dog i 1544 solgte den videre til naboen, landsdommer Anders Christiensen Sandberg til Quelstrup, syd for Dejret. Voldstedet og et kælderrum fra det gamle middelalderlige Isgård er bevaret lidt øst for den nuværende gård.

I 1600-tallet residerede slægten Gersdorff på Isgård, og under dem fik gården en anelig størrelse. Joachim Gersdorff kunne i 1706 købe Rolsøgård, i 1719 yderligere Vosnæsgaard (i Kalø Vigs vestre hjørne, nabo til Kalø) – fra faderen arvede han i tilgift Quelstrup. Hans søn Christian Gersdorff arvede alle fire gårde og opførte det Gersdorffske gravkapel ved Tved kirke. Sidst i 1700-tallet begyndte det store godskompleks dog at gå i opløsning.

I 1826 blev Isgård købt af den tidligere forpagter på Kalø, Chr. Mortensen Leemeyer, der havde måttet forlade Kalø, da hans mor året før havde solgt godset til den hamburgske storkøbmand og senator Martin Jenisch. Leemeyer solgte to år senere Isgaard videre til Niels Pedersen, en rigtig *"self-made"* mand, der havde kæmpet sig op fra søn af en husmand og tjenestekarl på Isgård, bl.a. ved to ægteskaber med velhavende gårdmandsdøtre, til at være ejer af både Isgaard og Quelstrup.

Landevejen går over Isgaards gårdsplads og bogstaveligt talt gennem en af avlsbygningerne. Hovedbygningen, der ikke ses på billedet, ligger til højre, se næste billede.

Den prægtige store agerumslade menes opført af den sidste Gersdorff i 1771, hvorimod hestestalden er opført af Bech i 1944, men så lig den gamle nedrevne stald som muligt. Den nuværende hovedbygning er som nævnt opført i 1890 – den blev gennemgribende restaureret af Bech i 1928.

Isgaard blev i 2008 overtaget af Jacob Ebbesen, der driver godset med markbrug fælles med Grauballegaard ved Silkeborg. Godset er et interessentskab "Isgaard Gods I/S". Det er på 190 ha. og drives med svineavl.

2015 blev Isgaard overtaget af Ole Dammark Knudsen, der selv vil bosætte sig der og forpagte svineproduktion (900 søer) og landbrugsdriften (196 ha + 12 ha græs) væk.

Dammark Knudsen, der stammer fra Ringkøbing, solgte sine tre ejendomme i Baltikum med svineproduktion for at købe Isgaard i stedet

Den store gårdsplads på Isgaard med landevejen forrest i billedet. Hovedbygningen bagerst til venstre.

Vilfred Friborg Hansen, til Syddjursportalens oplevelsesguide nov. 2012, delvist efter Vilfred Friborg Hansen: Mollandet, Boggalleriet Rønde 200, s. 45-47. Tilføjelse 2018.